

از جمله مظاهر مقدّسہ الہیہ حضرت زردشت بود نبوّت حضرت مثل آفتاب واضح و روشن است برہانش ساطع است و دلیلش لائح و حجّتش قاطع حضرت زردشت وقتی ظاهر شد کہ ایران ویران بود و اهل ایران در نہایت خذلان مدّتی محاربات دائمی در میان ایران و ترکستان بود در ایّام لہراسب جزئی آرامی یافت زیرا لہراسب بندہ حقّ بود و تحرّی حقیقت مینمود بعد گشتاسب بر سریر سلطنت نشست باری ایران را ظلمات ذلّ و هوان احاطہ کردہ بود در چنین وقتی حضرت زردشت ظاهر شد ایران را روشن کرد و اہالی ایران را بیدار و ہوشیار فرمود بعد از آنکہ قوای ایران بہ تحلیل رفته بود و از ہر جہت تدنّی حاصل شدہ ایرانیان گمراہ و ظلمت نادانی مستولی دوبارہ بتعالیم حضرت زردشت جانی تازه گرفت و رو بہ ترقّی گذاشت

تعالیم حضرت زردشت واضح است کہ تعالیم آسمانیست و نصایح و وصایای حضرت زردشت واضح است کہ الہیست اگر حضرت زردشت ظاهر نمیشد ایران محو و نابود شدہ بود اگر تعالیم حضرت زردشت نبود ایرانیان بکلی بینام و نشان شدہ بودند از فضائل عالم انسانی بکلی محروم میگشتند و از فیوضات ربّانیہ بکلی محجوب ولی آن کوکب نورانی افق ایران را روشن کرد عالم اخلاق را تعدیل فرمود و ایرانیان را بتربیت الہی تربیت کرد باری نبوّت حضرت زردشت مثل آفتاب واضح و آشکار است عجب است کہ نبوّت حضرت موسی را قائلند و حضرت زردشت را انکار میکنند باری چون حضرت زردشت در قرآن صریحاً مذکور نیست لہذا اهل فرقان انکار او کردند و اعتراض بر او داشتند و حال آنکہ در قرآن بعضی انبیا باسم مذکورند و اکثری از انبیا بصفت مذکور جمع انبیا کہ در قرآن اسمشان مذکور است بیست و ہشت پیغمبر است ماعدای آنها بدون تصریح اسم اکثرشان مذکور در خصوص حضرت زردشت میفرماید پیغمبریکہ در سواحل رود ارس مبعوث شد باین عنوان حضرت زردشت را بہ پیغمبر اصحاب الرّسّ در قرآن ذکر میفرماید حضرات مفسّرین چون نفہمیدند رسّ را بمعنی چاہ تفسیر کردند و چون حضرت شعیب در مدیان بودند و اهل مدیان آبشان از چاہ بود لہذا گمان کردند پیغمبریکہ در رسّ مبعوث شد حضرت شعیب بودہ و بعضی از مفسّرین ذکر کردند کہ مقصود از رسّ ارس است پیغمبرهای متعدّد در آنجا مبعوث شدند ولی اسمشان در قرآن ذکر نشدہ چنین گفتند خلاصہ کلام این است کہ حضرت زردشت در قرآن بعنوان پیغمبر سواحل رسّ ذکر شدہ و بزرگواری حضرت مثل آفتاب است تا یوم ظہور جمال مبارک بزرگواری حضرت زردشت مستور بود بعد جمال مبارک اسم حضرت را بلند نمودند و در الواح ذکرش فرمودند کہ حضرت زردشت یکی از مظاهر مقدّسہ الہیہ بود چون ابر بیارد و نسیم بوزد و آفتاب بتابد آنچه در کمون زمین است ظاهر و آشکار گردد بہمین قسم چون شمس حقیقت جمال مبارک ظہور نمود و انوارش بر آفاق بتابید جمیع حقائق و اسرار ظاهر و آشکار شد از جمله مسئلہ حضرت زردشت بود فارسیان ہزار سال و چیزی سرگردان بودند بی سر و سامان بودند الحمد للّہ جمال مبارک فارسیان را در آغوش عنایت خود گرفت و بعد از ہزار سال از این ذلّت و از این مشقّت نجات داد و نبوّت حضرت زردشت را اعلان فرمود و این قضیہ نیز سبب الفت و محبّت و ارتباط و وحدت عالم انسانست جمال مبارک جمیع امم را در ظلّ جناح عنایت خویش گرفت و کل را دلجوئی فرمود و بجمیع مہربانی کرد لہذا امرش رحمت عالمیان است و ظہورش سبب نجات من علی الأرض و مسرّت جمیع ملل حکم سیف را برداشت بجای سیف محبّت حقیقیہ گذاشت نفرت و اجتناب را محو فرمود الفت و اجتذاب در میان عموم تأسیس فرمود الحمد للّہ ما را از ہر قیدی آزاد کرد و ما را با جمیع ملل صلح و آشتی داد محبّ عالمیان کرد و از بہائیان شمرد لہذا باید ہر دم صدہزار شکرانہ نمائیم و بعبودیتش قیام کنیم این است نہایت آمال و آرزوی ما ملاحظہ کنید کہ چہ مہبتی فرمودہ الآن این جمع ہر یک از جائی و ہر نفسی از اقلیمی و کشوری چہ قدر مابین ما اختلاف بود چہ قدر نزاع بود چہ قدر اجتناب بود بصفت رحمانیت بر ما تجلّی کرد ہمہ ماہا را جمع کرد الفت داد متّحد فرمود و بر سر یک سفرہ در ہمچو جائی بلاد غربتی جمع

کرد و کل در نهایت محبت و الفت و اتحاد و یگانگی بر سر این سفره جمعیم و مقصدی جز عبودیت آستان مبارک نداریم و مرادی جز محبت و الفت نخواهیم قلوب با یکدیگر مرتبط است و جانها کل بعنایت جمال مبارک مستبشر از این جمعیت واضح و مشهود است که بعد چه خواهد شد و چگونه بین ملل و مذاهب و شعوب و قبائل مختلفه متحاربه متنازعه الفت و اتحاد و یگانگی حاصل خواهد گشت این عنوانست دیگر معلوم است که متن و شرح این نامه چگونه است این مجلس دیباچه کتابست لهذا معلوم است حقائق و معانی این کتاب چگونه است امیدم چنانست که تماماً هر یک چون بموطن خود یا مسکن خود مراجعت کنید آیتی از آیات الهیه باشید موهبتی از مواهب ربّانی باشید سبب الفت قلوب گردید و سبب اتحاد و ارتباط نفوس بوحدت انسانی خدمت کنید خادم جمیع بشر باشید و محبّ جمیع من علی الأرض آشنا و بیگانه ندانید یار و اغیار نشمرید با جمیع بنهایت محبت و مهربانی سلوک و حرکت نمائید این است نهایت آمال و آرزوی ما یقین است که معمول خواهید داشت

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داناود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۵ اوت ۲۰۲۳، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر